

POKUŠAJ EVALUACIJE PATRONAŽE OD ŠTIČENIKA NAD SVOJIM DRUGOM U GRUPI POLUINSTITUCIONALNOG TRETMANA

Dragiša Stepanović

Centar za odgoj i obrazovanje, Split

Igor Longo

Centar za socijalni rad, Split

Originalni znanstveni članak

UDK: 376.5

Prispjelo: 20. 03. 1986.

SAŽETAK

Evaluacija patronaže štićenika nad drugom u grupi poluinstitucionalnog tretmana Centra za odgoj i obrazovanje u Splitu načinjeno je na uzorku 96 patronažnih posjeta ostvarenih u razdoblju od 1980. do 1985. godine.

Dobiveni rezultati ukazuju na patronažu nad drugom iz grupe kao na moguću komplementarnu aktivnost u tretmanu djece i omladine s poremećajima u ponašanju koja potpomaže proces socijalnog učenja. Posebno treba upozoriti na činjenicu da je, prema dobivenim rezultatima u ovom ispitivanju, patronaža uspješnija ako su članovi dijade iste životne dobi, te da uspješan patronažer nikada nema elemente negativnog vođe ili onoga koji se izdvaja. Patronaža će biti uspješnija ako su i patronažer i patronažirani mjeru poluinstitucionalnog tretmana započeli na temelju rješenja centra za socijalni rad.

1. UVOD

Još godine 1965. u Centru za odgoj i obrazovanje (bivše Omladinsko prihvatilište) stvoreni su uvjeti i započeo je rad¹ s mladima na poluinstitucionalnom obliku tretmana (dnevni boravak). U širokom prostoru između institucionalnih i izvaninstitucionalnih oblika, taj oblik rada ima *raison d'être* jer se „... njime ne bi prekidala postojeća emotivna i druga povezanost štićenika sa njegovom porodicom, razumije se uz uvjet da su socioemocionalni odnosi na relaciji štićenik—porodica bili neoštećeni, odnosno samo blaže poremećeni“ (Plan

i program rada u tretmanu putem dnevnog boravka pri Centru za odgoj i obrazovanje, Split, 1977, str. 3).

Rezultati postignuti primjenom onog oblika tretmana u SRH, pomogli su, kako to spominju Hirjan i Singer (1978), da se u KZ SRH „ustvari samo verificira i normativno uobličuje pozitivna praksa nekih već postojećih ustanova za socijalizaciju i resocijalizaciju omladine u poludnevnom i cjelodnevnom boravku“ (Hirjan, F. i Singer, M., 1978. str. 89.).

Bez obzira da li se tretman na poluinstitucionalnim oblicima ostvaruje na temelju čl. 15. KZ SRH ili na temelju Zakona o so-

¹ Plan i program rada u tretmanu putem dnevnog boravka pri Centru za odgoj i obrazovanje, Split, 1977, (šapirografirano).

cijalnoj zaštiti i Zakona o braku i porodičnim odnosima, činjenica je da socijalna zaštita na području Splita zahtijeva znatne potrebe za tim oblicima tretmana.

Na žalost, do sada nije učinjena, koliko je nama poznato, nijedna sustavna evaluacija tog tretmana.

U različitim prilikama dosada izvještavalo se da postoji dio mladih koji pružaju više ili manje aktivan otpor provođenju mjere (izbjegavaju dolaske na tretman, skraćuju svoj dnevni boravak u grupi po nahođenju ...), bilo na početku bilo u toku tretmana. Znalo se dogoditi da od odgojne grupe ostane u predviđenim prostorima na određenim sadržajima samo manji dio (oko 40 posto), te bi taj svojevrsni oblik mladalačkog absentizma stvorio znatne poteškoće u izvođenju planiranih individualnih ili grupnih aktivnosti.

Postojeći praktični normativ za rad u odgojnoj grupi (1 odgajatelj: 12–15 štićenika) i vrlo odgovoran i neudoban položaj odgajatelja (odgovornost za „sve i sva“ u vezi sa štićenikom) pripremili su tokom vremena uvjete za razvoj spontane ideje da se odgajatelj u situaciji odsutnosti pojedinih štićenika obrati za pomoć i suradnju najbližima—prisutnim članovima svoje grupe. Započeta je tako patronaža² članova grupe, oslonjena u nekim detaljima na iskustva patronaže u terapijskim zajednicama u socijalnoj psihijatriji. Član grupe postaje „desna ruka“ odgajatelju, te „metodom vlastite kože“ doživljava zadatke i odgovornosti odraslih.

Patronažu bismo mogli definirati kao jednokratnu intervenciju štićenika, kojom on, putem posjete i razgovorom, ostvaruje osnovni cilj: povratak neopravdano odsut-

nog člana grupe u grupu, tj. u dohvatno stručno polje rada odgajatelja i grupe. Taj oblik intervencije obavlja se onda kada se s odsutnim štićenikom ne može obaviti drugačija komunikacija.

1. 1. Dosadašnja iskustva

Od pozitivnih rezultata, patronažom i vođenjem dnevnika patronaže postižu se:

- uspostavljanje jednosmjerne ili dvosmjerne, posredne komunikacije odgajatelj—štićenik;
- dovodi se dio odsutnih štićenika u blizinu stručnih osoba;
- pokazuje se štićenicima postojanje zainteresiranosti, brige i nadzora odgajatelja i grupe za svakog pojedinca;
- potiče se konstruktivna samoaktivnost članova grupe (naročito u naknadnim grupnim sastancima) podjelom odgovornih uloga u konkretnim životnim situacijama, te dinamiziraju grupni sastanci;
- razvija se sposobnost suradnje štićenika s odgajateljem u interesu drugoga;
- vrši se navikavanje na preuzimanje odgovornosti o drugome;
- mijenja se nezainteresiran odnos štićenik—štićenik poticanjem i njegovanjem njihova dijaloga, u sredini i izvan odgojne grupe i poslije u njoj;
- vrši se aktivacija roditelja štićenika, te se time ostvaruje veza: maloljetnik—roditelji—odgajatelj—članovi grupe;
- potiče se empatički aktivan proces pomaganja drugu;
- pridaje se važnost značenju odgojne

² Termin „patronaža“ vjerojatno nije najsretnije izabran, no upotrebljavamo ga zbog udomaćenosti pojma.

mjere;

– i sl.

Od negativnih efekata patronaže, mogu se javiti:

- izaziva se kod patronažiranog doživljaj da je denuciran, „špijuniran“, da ga se „cinka“ i sl.;
- u nepovoljnom pravcu se dinamiziraju sastanci grupe;
- potiču se nesuglasice u obitelji patronažiranoga;
- udružuju se patronažer i patronažirani u socijalno neprihvatljivoj aktivnosti;
- proširuje se paleta nedovoljno kontroliranih, nesistematskih utjecaja na štićenika;
- stvara se kod štićenika doživljaj o nemogućnosti odgojnog osoblja, i sl.

Pokazalo se da za valjanu patronažu treba:

- definirati ciljeve i načine patronaže;
- postići suglasnost grupe o primjeni patronaže;
- obavijestiti roditelje članova grupe o tom obliku komunikacije;
- izvršiti pozitivnu selekciju (ako se može) patronažera prije svake patronaže;
- pripremiti i ažurirati dokumentaciju o patronaži;
- vršiti analizu obavljenih zadataka, bilo u individualnim bilo u grupnim kontaktima.

2. CILJ ISTRAŽIVANJA

Cilj ovog rada je pokušaj evolucije patronaže štićenika nad drugom u grupi poluinstitucionalnog tretmana.

3. METODE RADA

3.1. Uzorak

Za ovo ispitivanje uzorak predstavlja 96 patronažnih posjeta štićenika jedne odgojne grupe Centra za odgoj i obrazovanje Split, koji se nalaze u tretmanu dnevnog boravka, odsutnim članovima njihove odgojne grupe, a koje su ostvarene u razdoblju od 1980. do 1985. godine.

3.2. Metode prikupljanja i metode obrade podataka

Radi realizacije cilja izvršena je analiza ove dokumentacije:

- dnevnika patronaže,
- dnevnika grupnih sastanaka,
- dnevnika odgojne grupe i
- drugih podataka iz dosjea štićenika.

Dio informacija o štićenicima je objektivna, a dio se temelji na procjenama odgajatelja.

Informacije koje su prikupljene odnose se na:

1. Broj patronaža i njihov vremenski raspored;
2. Procjenu uspješnosti patronaže, i to s obzirom na osnovni cilj – povratak maloljetnika u grupu, makar i za kraće vrijeme i to kao:
 - a) uspješna i
 - b) neuspješna patronaža;
3. Kronološku dob patronažera i patronažiranoga;
4. Procjenu sociometrijskog statusa patronažera i patronažiranoga:
 - a) ističe se kao pozitivan vođa,
 - b) ističe se kao negativan vođa,

- c) podložan je utjecaju drugih (sugestibilan je, povodi se za drugima),
 - d) ravnodušan je prema drugima,
 - e) najradije boravi sam (izbjegava društvo drugih, osamljuje se),
 - f) općenito očituje agresivnost prema drugima.
5. Način smještavanja maloljetnika na poluinstitucionalni tretman:
- a) rješenjem Centra za socijalni rad (CSR),
 - b) rješenjem suda;
- Napomena: Mjestimično smo zaokruživali i dvije alternative (konstatacije, i to onda kada nisu inkompatibilne, ili kada su se javljale u kraćem vremenskom razdoblju kod procjenjivanoga).
6. Procjenu redovitosti dolazaka maloljetnika na opservaciju:
- a) redovit,
 - b) povremeno neredovit,
 - c) neredovit (izbjegava tretman);

7. Procjenu redovitosti dolazaka patronažera na poluinstitucionalni tretman:
- a) redovit,
 - b) povremeno neredovit,
 - c) neredovit (izbjegava tretman);
8. Procjenu podrške roditelja patronažera globalnim tretmanskim ciljevima:
- a) slaba i
 - b) dobra (zadovoljavajuća podrška);
9. Da li je patronažer počinitelj krivičnih djela:
- a) da,
 - b) ne.

Smatrali smo potrebnim analizirati neke od podataka, jer bi rezultati mogli biti korisni kao prilog metodici i praksi odgojnog rada u poluinstitucionalnom tretmanu. Značaj podataka i način njihovog evidentiranja nisu nam dopustili precizniju statističku obradu.

4. REZULTATI I DISKUSIJA

Tablica 1. — Uspješnost patronaže prema godinama

Godina	Uspješnost patronaže		Ukupno Patronaža
	Uspješna	Neuspješna	
1980.	20 (71,4%)	8 (28,6%)	28
1981.	10 (43,5%)	13 (56,5%)	23
1982.	5 (50%)	5 (50%)	10
1983.	7 (46,7%)	8 (53,3%)	15
1984.	9 (45%)	11 (55%)	20
Ukupno	51 (53,1%)	45 (46,9%)	96

U Tablici 1. prikazali smo patronažu prema godinama u petogodišnjem razdoblju, i to s obzirom na uspješnost. Vidi se da je patronaža relativno rijetka aktivnost, koja se odvija u rasponu od svake druge do svake pete sedmice; u prosjeku patronaža se dogodi jednom u dvadesetak dana. Najbolji rezultati postignuti su u početnoj go-

dini, dok se naknadno stabiliziraju otprilike na 50 posto uspješnosti. Pretpostavljamo da do pada uspješnosti dolazi zbog: pažljivije selekcije patronažera u početku i njihove detaljnije pripreme, te zbog nekih organizacijskih pitanja vezanih uz rad ustanove. U prosjeku, svaki član grupe obavi patronažu jedanput do dvaput godišnje.

Tablica 2. — Uspješnost patronaže s obzirom na dob patronažera

Uspješnost patronaže	Patronažer je			Ukupno
	stariji	iste dobi	mlađi	
Uspješna	16,5 16 (97)	11,7 16 (108)	22,8 19 (83)	51
Neuspješna	14,5 15 (101)	10,3 6 (58)	20,2 24 (107)	45
Ukupno	31	22	43	96

Napomena: U sredini svake ćelije je f_o , u gornjem lijevom uglu f_t , a u donjem desnom uglu, u zagradama, Zvonarevićev (1975) indeks segmentarne asocijacije V_t .

Zanimalo nas je da li je uspješnost patronaže povezana s odnosom kronoloških starosti para štićenika koji se susreću pri patronaži. Praktično, dob maloljetnika u grupi varira od 15 do 19 godina životne dobi, te je moguće da patronažer bude mlađi, stariji ili iste dobi kao njegov drug. Podaci su prikazani na Tablici 2. Globalni stupanj asocijacije između dvije varijable (uspješnost patronaže — starosna dob patronažera) nedovoljno je značajan na uobičajenoj razini. Ali, indeks segmentarne asocijacije V_t pokazuje da u nekim ćelijama tablice postoje različiti stupnjevi povezanosti, manje ili više značajni:

a) pozitivan uspjeh patronaže—patrona-

žer iste dobi $V_t = 108$ (visoka povezanost),

b) neuspješna patronaža—patronažer mlađi: $V_t = 107$ (visoka povezanost),

c) uspješna patronaža — patronažer mlađi: $V_t = 83$ (niska povezanost),

d) neuspješna patronaža—patronažer iste dobi: $V_t = 58$ (niska povezanost),

e) patronažeri stariji od patronažiranog ne razlikuju se s obzirom na uspjeh patronaže.

Dakle, najveća je vjerojatnost da će uspješan patronažer biti onaj koji je iste životne dobi kao i odsutni član grupe, dok će neuspješni biti prvenstveno patronažeri koji su mlađi od svog druga.

Tablica 3. — Odnos osobina uspješnog patronažera i njegovog druga

Osobina	f kod patronažera	f kod odsutnog druga
1. pozitivan vođa	44	0
2. negativan vođa	0	3
3. podložan drugima	13	24
4. ravnodušan	11	22
5. usamljen	0	18
6. agresivan	5	6

Iz skupine onih koji su obavili uspješnu patronažu (N=51) izdvojili smo 6 najuspješnijih, a iz skupine neuspješnih (N=45) 6 najneuspješnijih (vidi i Tablicu 7.), te tako stvorili dvije ekstremne skupine. U prethodno spomenutom Upitniku procijenili smo za svakog pojedinca 1–2 alternative (od postojećih 6) koje se tiču sociometrijske pozicije u grupi tretmana, te tako formirali tablicu 6x6 u kojoj smo ukrstili obilježja članova dijade: patronažer i njegov drug.

Sažimanjem tablice 6x6 na marginalne frekvencije dobili smo Tablicu 3. Uočljivo je da se kod najuspješnijih patronažera osobina pozitivnog vođe javlja četrdeset i četiri puta, kod onih koje su oni posjetili nijednom. Patronažirani se javljaju ili kao osobe inače podložne utjecaju drugih (24) ili kao ravnodušni prema drugima u grupi (22). Dobar patronažer nikada nije negativan vođa, nikada ne izbjegava društvo drugih, rijetko je agresivan.

Tablica 4. — Odnos osobina neuspješnog patronažera i njegovog druga

Osobina	f kod patronažera	f kod odsutnog druga
1. pozitivan vođa	0	0
2. negativan vođa	0	8
3. podložan drugima	31	18
4. ravnodušan	20	20
5. usamljen	15	12
6. agresivan	0	8

Odnos sociometrijskog statusa neuspješnog patronažera i člana grupe kojeg je posjetio, značajno je drugačiji od prethodno rečenoga. Osobine kao: podložan utjecaju drugih, ravnodušnost prema drugima, osamljivanje zauzimaju prva tri mjesta na rang — listi kod oba člana para. To navodi

na zaključak da su članovi te dijade slični po svojim sociometrijskim obilježjima. Neuspješan patronažer nije ni agresivan, niti je pozitivan niti negativan vođa.

Rang — listu osobina iz tablice 3. i 4. prikazali smo u Tablici 5.

Tablica 5. — Rang — lista osobina patronažera i patronažiranih

Osobina	Uspješna patronaža		Neuspješna patronaža	
	A	B	A	B
1.	1.	6.	5.	6.
2.	5,5.	5.	5.	4,5.
3.	2.	1.	1.	2.
4.	3.	2.	2.	1.
5.	5,5.	3.	3.	3.
6.	4.	4.	5.	4,5.

(A = patronažer, B = patronažirani; upotrijebljena je Krkovičeva varijanta formule za ispravljanje djelovanja vezanih rangova)

Rang korelacija osobina članova para u situaciji uspješne patronaže iznosi 0,03, a koeficijent rang korelacije kod neuspješnih patronaža je 0,83. Time se dobiva praktič-

no upotrebljiv indikator za izradu tipičnog profila zadovoljavajuće uspješnog patronažera.

Tablica 6. — Uspješnost patronaže i način dolaska na tretman članova para

Odsutan član	Patronažer		Ukupno
	„centarski“	„sudski“	
„Centarski“	14 (15)	6 (8)	20 (23)
„Sudski“	0 (9)	11 (1)	11 (10)
Ukupno	14 (24)	17 (9)	31 (33)

Napomena: Gornji brojevi u tablici označuju frekvencije kada se radi o uspješnoj patronaži; brojevi u zagradama označuju frekvencije kod neuspješnih patronaža.)

Željeli smo potom ustanoviti, postoji li razlika u patronaži onda kada članove para koji se susreću izvan odgojne grupe, podijelimo na skupinu onih koji su tretman na dnevnom boravku počeli na temelju rješenja Centra za socijalni rad („centarski“) i onih koji su mjeru počeli rješenjem suda („sudski“). Ovo nam se učinilo značajnim razgraničiti, jer se u jednom prethodnom ispitivanju na sličnoj skupini ispitanika (Krstulović i Longo, 1983) ustanovila značajna razlika. Ispitanici su se bitno razlikovali s obzirom na strukturu ličnosti kako je ona utvrđena EPQ testom, i to naročito s obzirom na C, N i L ljestvice. „Sudski“ slučajevi profiliraju se kao znatno nepogodniji za mijenjanje pa bi udruživanje članova u par s tim obilježjem vjerojatno nudilo manju šansu za postizanje prihvatljivog cilja. Iz rasporeda frekvencija u Tablici 6. vidi se da je najpovoljnija i najstabilnija kombinacija para za uspjeh patronaže kada su oba člana „centarski“, tj. „sudski“. „Sudski“ postižu bolji uspjeh u radu sa „sudskim“, nego „centarski“ patronažeri s nji-

ma. Vjerojatno bi se dio odgovora za ovo mogao pronaći u različitim stupnjevima socijalizacije³, tj. različitim stupnjevima socijalne zrelosti⁴ članova para, jer oni ne omogućavaju dovoljno djelotvornu komunikaciju prilikom patronaže. Ako bi se „šum“ u komunikaciji članova unutar grupe mogao primijetiti i u drugim vitalnim aktivnostima u grupi, postavilo bi se pitanje opravdanosti osnivanja grupe po izuzetno heterogenim indikacijama.

U Tablici 7. navedena su još neka dodatna kvalitativna obilježja dvije selekcionirane skupine uspješnih i neuspješnih patronažera. Čini se da su uspješniji patronažeri:

- redovitiji po svojim dolascima u ustanovu i u procesu opservacije i u procesu tretmana na dnevnom boravku,
- koji imaju nešto bolju podršku svojih roditelja (suradnja s odgojnim osobljem, obaziranje na problemna ponašanja djeteta ...) globalnim terapijskim ciljevima, te oni koji nisu počinili krivičnih djela.

³ Vidi i Kovačević V. (1982), str. 32.

⁴ Vidi i Lojk L. i Martinović B. (1982), str. 307–309.

Tablica 7. – Neka dodatna obilježja patronažera

		Uspješni patronažeri				Uspješni patronažeri				Uspješni patronažeri	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Redni broj	Broj patronaža uspj.	Patronaža neuspj.	Odaziv na opserv.	Podrška roditelja	Kriv. djela	Rješenje CSR	Suda	Redovitost dolazaka na DB			
1	7	0	redovit	slaba	da	—	da	povrem. neredov.			
2	8	0	redovit	slaba	ne	da	—	redovit			
3	5	0	redovit	dobra	ne	da	—	redovit			
4	3	0	redovit	dobra	ne	da	—	redovit			
5	4	3	redovit	dobra	da	—	da	redovit			
6	6	4	neredovit	slaba	da	da	—	povrem. neredov.			
Neuspješni patronažeri											
1	2	3	4	5	6	7	8				
1	8	0	neredovit	slaba	da	da	—	povrem. neredov.			
2	4	0	neredovit	slaba	da	da	—	neredovit			
3	6	1	redovit	slaba	da	—	da	neredovit			
4	6	0	neredovit	slaba	da	—	da	neredovit			
5	5	1	redovit	slaba	da	—	da	neredovit			
6	2	0	redovit	slaba	da	—	da	povrem. neredov.			

5. ZAKLJUČNA RAZMATRANJA

Valjanost i jednoobraznost podataka i standardiziranost evidencija nisu nam omogućili precizniju statističku obradu. Rezultati su nam ipak pokazali da:

- patronaža koja se u prosjeku obavljala jedanput u tri sedmice, dovodi u dohvatno polje stručnog rada odgajatelju i grupi oko 50 posto patronažiranih šticećenika, i to onda kada se to nije moglo postići drukčije;
- stariji patronažeri ne razlikuju se od mlađih po svojoj uspješnosti;
- kod uspješnih patronažera najčešća sociometrijska pozicija je da su oni i inače u grupi pozitivni vođe. Uspješan patronažer nikad nije onaj koji ima elemente negativnog vođe ili onaj koji se osamljuje;
- neuspješni patronažeri su submisivni, ravnodušni prema drugima, usamljeni i izuzetno su slični po sociometrijskoj poziciji onima koje patronažiraju;
- vjerojatnost da će patronaža biti us-

pješna je najveća onda kada su i patronažer i patronažirani mjeru institucionalnog tretmana počeli na temelju rješenja Centra za socijalni rad. Vjerojatno se radi o mladima s višom razinom socijalne zrelosti, podobnijima za pozitivno socijalno mijenjanje; – čini se da uspješni patronažeri imaju roditelje koji nešto više pružaju podršku globalnim terapijskim zahtjevima, koji su nešto redovitiji i u procesu opservacije i u procesu tretmana, te koji nisu počinioi krivičnih djela.

Naša iskustva pokazuju da je patronaža moguća komplementarna aktivnost u dobro organiziranoj odgojno–životnoj grupi poluinstitucionalnog tretmana. Uvjerili smo se da se radi o praksi koja može potpomoći socijalno učenje i to tako da je maloljetnik u tretmanu subjekt odgojnih postupaka. Time se ostvaruje pedagogija samoaktiviteta, poticanje samoupravnih, sporazumijevajućih procesa, pružanje mogućnosti maloljetniku za demonstraciju nekih svojih pozitivnih osobina, stvaranje prilike da on sam kreira dio svoje socijalne okoline (grupe) uvođenjem u nju realni interaktivni međuljudski odnos.

LITERATURA

1. Brezovec, C.: „Vaspitna grupa kao jedan od najvažnijih faktora novoga socijalnog rada“ u: Socijalno učenje, SDDJ, Beograd, 1969.
2. Brezovac, M.: „Odgojna grupa kao najvažniji faktor novoga socijalnog rada“, u: Socijalno učenje, SDDJ, Beograd, 1969.
3. Hirjan, F. i Singer, M.: „Maloljetnici u krivičnom pravu“, Informator, Zagreb, 1978.
4. Kovačević, V.: „Problemi resocijalizacije maloljetnika s delinkventnim ponašanjem“, Zagreb–Rijeka, Fakultet za defektologiju Sveučilišta u Zagrebu, 1982.
5. Krstulović, T. i Longo, I.: „Usporedbe nekih parametara dobivenih EPQ upitnikom na različitim skupinama omladinaca“, IV dani psihologije, Zadar, 1983.

6. Lojk, L. i Martinović, B.: „Diferencirani tretman u instituciji“, savjetovanje „Društvena organiziranost na rješavanju nekih problema porodice i mladih“, Zagreb, 1982.
7. Petrović, M. i Radovanović, D.: „Prestupništvo maloletnika, bežanje od kuće, bežanje od škole“, Institut za kriminologiju i sociološka istraživanja, Beograd, 1977.
8. Plan i program rada u dnevnom boravku, Centar za odgoj i obrazovanje, Split, 1977. (šapirografirani materijal).
9. Plan i program rada u tretmanu putem dnevnog boravka pri Centru za odgoj i obrazovanje, Split, 1977. (šapirografirani materijal).
10. Prijedlog programa stručnog rada poluinstitucionalnog tretmana, Centar za odgoj Rijeka, 1980 (šapirografirani materijal).
11. Zvonarević, M.: „Analiza segmentarne asocijacije (V–indeks)“, Andragogija, Zagreb, br. 7–8/1975.

**AN EVALUATION OF PROBATION TREATMENT LEAD BY MEMBERS OF
THE SAME TREATMENT GROUP IN A DAY–TREATMENT FOR YOUTH
WITH BEHAVIOUR PROBLEMS**

Summary

An evaluation of probation in a semi-institutional treatment of children and youth with behaviour disorders in the Educational Centre in Split was done. Probation leaders were members of the same educational group as the adolescents under probation. The analysis was performed in a sample of 96 visits of probation leaders to adolescents under probation paid in the period from the year 1980 to 1985.

The results obtained showed that probation performed by the member of the same group can be used as a complementary activity in the treatment of children and youth with behaviour disorders, since it is effective in the process of social learning. It should be pointed out that according to the results obtained in this study, probation is more effective if the members of the dyad are of the same age. A successful probation leader has neither any characteristics of the negative leader nor tends to isolate himself from the group. The probation is also more efficient in case both the probation leader and the adolescent under probation are referred to the treatment by the Social Welfare Centre.